

РЕШЕНИЕ

№ 1812

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11367** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр.с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от юрисконсулт, пълномощник на председателя на Държавна комисия за стоковите борси и тържищата, срещу Решение от 29.09.2022 г., постановено по НАХД № 2843/2021 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 114 състав, с което е отменено издаденото от касатора наказателно постановление № 05245/13.01.2021 г., с което на основание чл. 65, ал. 2 от Закона за стоковите борси и тържищата (ЗСБТ) на „Българска стокова борса“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 8, ал. 1, т. 6 от с.з.

В касационната жалба се поддържа становище за неправилност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че неправилно съдът е приел, че в случая не е спазен срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Изразено е и несъгласие с доводите на съда, че „Българска стокова борса“ АД не може да бъде субект на нарушение по чл. 8, ал. 1, т. 6 ЗСБТ. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на процесното наказателно постановление. Прави се искане за намаляване на присъденото адвокатско възнаграждение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът е представляван от упълномощен юрисконсулт, който

поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение за касационната инстанция.

Ответникът – „Българска стокова борса“ АД, чрез адв. С. оспорва жалбата. В съдебно заседание и в депозирано писмено становище излага съображения за правилност на първоинстанционното решение. Претендират се разноси за касационната инстанция. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН касационната инстанция дължи проверка само на посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Касационният състав счита, че районният съд е спазил служебното начало като за изясняване на фактическата обстановка по делото са събрани достатъчно писмени и гласни доказателства, които са обсъдени поотделно и в съвкупност. По този начин е била изяснена обективната истина и решението не почива на предположения. Съгласно данните по делото и на двете страни е дадена еднаква възможност да упражнят процесуалните си права. Не е бил нарушен принципа на състезателност в процеса.

Настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на правилна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред първата инстанция доказателствен материал. Настоящият съдебен състав споделя установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря.

За да отмени процесното наказателно постановление СРС е приел, че е допуснато нарушение на чл. 34, ал. 1 ЗАНН, тъй като в конкретния случай нарушителят е бил известен още на датата, на която му е било дадено задължителното за изпълнение предписание с протокол № 19 от 29.04.2020 г. Прието е, че АУАН е следвало да бъде съставен най-късно до 20.08.2020 г., тъй като нарушението е извършено на 20.05.2020 г. В случая АУАН е съставен на 06.10.2020 г., т.е. след изтичане на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. На следващо място съдът е приел, че нормата на чл. 8, ал. 1, т. 6 не съдържа правило за поведение, а регламентира правомощие на ДКСБТ да дава задължителни предписания във връзка с прилагането на закона. С оглед на това дружеството не може да бъде субект по този текст, поради което издаденото наказателно постановление е отменено, като издадено при съществени процесуални нарушения и при неправилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

Съобразно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН, в приложимата редакция - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., не се образува административнонаказателно производство, а образуваното се прекратява, когато: а) нарушителят е починал; б) нарушителят е изпаднал в постоянно разстройство на съзнанието; в) това е предвидено в закон или указ. Според изр. второ не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.

След като нарушението е извършено на 20.05.2020 г., то тримесечният срок е изтекъл на 20.08.2020 г. Задължение на административнонаказващия орган е да организира работата си така, че след като е дал задължително предписание със срок на изпълнение на конкретна дата, да прояви процесуална активност и своевременно да се увери, че предписанието е изпълнено или да санкционира лицето за неговото неизпълнение. касационната инстанция напълно споделя мотивите на СРС, касаещи момента, към който нарушителят е бил известен на органа.

На следващо място, разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 6 ЗСБТ, посочена в НП като нарушена, предвижда правомощие на комисията да дава задължителни предписания. Същата не може да бъде нарушена от дружеството, тъй като е основание за даване на задължителни предписания. Изводите на съда се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо да бъдат преповтаряни.

Не са налице касационни основания обуславящи отмяната на първоинстанционното решение. Същото е правилно, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена, а решението – оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответника по касация за присъждане на разноски за касационната инстанция се явява основателна, като Държавна комисия по стоковите борси и тържищата следва да бъде осъдена да заплати сума в размер на 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение. Възражението на касатора за прекомерност на възнаграждението е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал. 2 АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.09.2022 г., постановено по НАХД № 2843/2021 г.,

по описа на Софийския районен съд, НО, 114 състав.

ОСЪЖДА Държавна комисия по стоковите борси и тържищата да заплати по сметка на „Българска стокова борса“ АД сума в размер на 400 лв., представляваща сторени по делото разноси пред касационната инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.